

Social- og indenrigsminister Karen Ellemanns talepapir

Anledning	LIU samråd P-R om psykologhjælp til voldsramte kvinder på krisecentre
Dato / tid	17. maj 2016 kl. 13-14
Talens varighed	12 minutter
Sted	

Det talte ord gælder

Spørgsmålene motiveres af spørgeren Rasmus Horn Langhoff (S) inden talen.

Samrådsspørgsmål P

”Ministeren bedes redegøre for, om indholdet i artiklen: ”Slut med gratis psykologhjælp på krisecentre”, bragt i Information den 26. april 2016 samt Socialstyrelsens evaluering fra 2015 af krisecentertilbuddene, herunder effekten psykologsamtaler til kvinder, gør indtryk på ministeren, og hvordan ministeren forholder sig til, at voldsramte kvinder ikke længere kan modtage gratis psykologhjælp på trods af de positive erfaringer med tilbuddet?”

Samrådsspørgsmål Q

I Socialstyrelsens evaluering af krisecentertilbuddene konkluderer man, at tilbuddet om psykologsamtaler til kvinder på krisecentre virker efter hensigten og styrker kvindernes bearbejdelse.

Anerkender ministeren, at psykologhjælp er en vigtig del af hjælpen til voldsramte kvinder og kan styrke kvindernes mulighed for fremadrettet at leve et liv uden vold?

Samrådsspørgsmål R

Ministeren bedes redegøre for, hvordan man fremadrettet vil sikre, at voldsramte kvinder uanset økonomisk formåen igen får mulighed for psykologhjælp, som et led i det tilbud der stilles til rådighed på landets krisecentre.

[Indledning]

Tak for invitationen til samrådet her i dag.

Også tak til spørgeren for uddybningen af spørgsmålene, som vi her skal drøfte.

Jeg har valgt at besvare de tre spørgsmål i én samlet tale.

[Samrådsspørgsmålene]

Jeg er blevet bedt om at redegøre for, hvorvidt artiklen i Information den 26. april gør indtryk på mig, og for hvordan jeg forholder mig til, at det ikke længere er muligt at modtage gratis psykologhjælp på krisecentrene.

Jeg bliver herudover spurgt til, hvorvidt jeg anerkender, at psykologhjælp er en vigtig del af indsatsen over for voldsramte kvinder. Og endelig bliver jeg spurgt til, hvordan jeg vil sikre, at der fremadrettet bliver adgang til gratis psykologhjælp til voldsramte kvinder, der tager ophold på et krisecenter.

[Vold er uacceptabelt]

Jeg vil gerne indlede med at understrege, at det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle mennesker må leve i frygt for voldelige

overgreb fra mennesker, som burde være deres allernærmeste. Vi kan ikke – og vi skal ikke – acceptere det.

Derfor er det også vigtigt, at vi støtter de kvinder, der får mod til at forlade deres voldelige partner for at starte en ny og selvstændig tilværelse uden vold for dem selv og deres børn.

Vi har derfor et set-up på området, der har til formål at give den voldsramte kvinde en umiddelbar sikkerhed og beskyttelse, når hun forlader sin voldelige partner. Her refererer jeg til krisecentrene, hvor kvinderne har mulighed for at blive optaget ved personlig henvendelse og samtidig har mulighed for at blive optaget anonymt.

Vi har herudover en række indsatser, der har til formål at hjælpe kvinden videre til en ny og selvstændig hverdag uden vold. Jeg vil kort komme ind på nogle af disse indsatser senere i min besvarelse.

[Hvordan forholder ministeren sig til, at voldsramte kvinder ikke længere kan modtage gratis psykologhjælp]

Men først bliver jeg spurgt til, hvordan jeg forholder mig til, at voldsramte kvinder ikke længere kan modtage gratis psykologhjælp på trods af de positive erfaringer med tilbuddet.

Til det må jeg konstatere, at det jo er den risiko der er, når der er tale om projekter, der finansieres af satspuljen. At bevillingen udløber. Og det undrer mig, at spørger har indkaldt til dette samråd. For det er jo ikke noget, som jeg har siddet og besluttet alene.

Nej, det har været en enig og samlet satspuljekreds, der har været bekendt med og godkendt et *forsøgsprojekt* med en afgrænset forsøgsperiode. Og det er helt naturligt, at forsøgsprojektet udløber, når formålet med forsøget er opfyldt.

Jeg vil i den forbindelse bemærke, at udløbet af forsøgsprojektet naturligvis også fremgik af den udløbsliste, som blev udleveret ved de seneste satspuljeforhandlinger – som det i øvrigt er fast kotume. Og udløbet var derfor kendt – eller burde have været kendt – for alle satspuljepartierne.

[Satspuljens anvendelse]

I satspuljekredsen blev vi i efteråret 2015 enige om, at satspuljen skal bruges på få, større og mere effektfulde initiativer, som skal

være baseret på eksisterende viden om, hvad der virker samt en forventet effekt af initiativerne.

Det gør vi blandt andet ved at bruge midler på forsøgsprojekter, som afprøver nye og lovende metoder eller på at understøtte udbredelse af metoder, der virker.

Når et forsøgsprojekt udløber, handler det om, at de gode erfaringer fra projekterne forankres i for eksempel kommunerne. Det er blandt andet derfor, at vi får evalueret projekterne for derved at kunne påvise de gode erfaringer og effekter ved et givent projekt.

[Anerkender ministeren, at psykologhjælp er en vigtig del af hjælpen til voldsramte kvinder]

I forhold til spørgsmål 2: Jeg er enig i, at konklusionen i Socialstyrelsens evaluering af forsøgsordningen er, at psykologsamtalerne havde en positiv indvirkning. Det er glædeligt – det var jo også det, vi håbede og satsede på, da vi afsatte pengene. Men det ændrer ikke ved, at der var tale om et forsøgsprojekt med en afgrænset tidsperiode.

Og jeg vil gerne understrege, at dette forsøgsprojekt med afklarende psykologsamtaler til voldsramte kvinder på krisecentre

har fungeret som et *supplement* til de eksisterende muligheder for behandling, som kommunen fortsat kan tilbyde efter serviceloven samt den psykologbehandling, som kvinder på krisecentre – lige som andre, der bliver udsat for vold – fortsat kan benytte sig af efter sundhedsloven.

Bliver en voldsramt kvinde henvist af sin egen læge til psykologbehandling, kan hun få et tilskud på 60 pct. af udgiften.

[Initiativer på voldsområdet]

Som jeg nævnte indledningsvist, vil jeg kort komme ind på nogle af de tiltag, der er blevet iværksat med det formål at hjælpe den voldsramte kvinde og give hende et bedre fundament til at skabe en tilværelse uden vold.

[Koordinerende rådgivning]

Partierne bag satspuljeaftalen for 2015 var således enige om permanent at afsætte knap 13 mio. kr. årligt til en udvidet og styrket indsats på kvindekrisecentrene.

Det medførte en forpligtelse for kommunerne til at tilbyde indledende og koordinerende rådgivning til alle kvinder, der tager ophold på et krisecenter, og ikke kun til kvinder med børn.

Den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt og skal introducere kvinden til tilbuddet og skabe kontakt til den koordinerende rådgivning.

Formålet med den koordinerende rådgivning er at hjælpe kvinden med at bryde den voldsspiral, som hun er havnet i og styrke hende i at skabe en ny og mere stabil tilværelse uden vold.

Rådgivningen gives bl.a. i forhold til kvindens boligsituation, økonomisk uafhængighed af den voldelige partner, jobmuligheder, kvindens børn, kvindens behov for eventuel psykologbehandling mv.

Den koordinerende rådgivning tager udgangspunkt i den enkelte kvindes situation og behov – dvs. alle de forhold, der er relevante for den enkelte kvindes muligheder for at skabe sig en tilværelse uden vold.

[Øvrige initiativer på voldsområdet]

Med satspuljeaftalen for 2015 blev partierne herudover enige om at afsætte 21,8 mio. kr. i årene 2015-2018 til en afprøvning af metoden CTI [Critical Time Intervention] over for kvinder, der fraflytter et kvindekrisecenter. Dette kan nemlig være en meget kritisk overgangsfase for den voldsramte kvinde. CTI-metoden er

en evidensbaseret metode, som har været afprøvet med gode resultater på bl.a. hjemløseområdet.

Formålet med projektet er at understøtte kvinderne i at skabe et selvstændigt liv uden vold og samtidig reducere skadesvirkningerne af den vold, som hun har været udsat for.

Endelig kan jeg nævne Dialog Mod Volds behandlingstilbud til voldsudøvere samt Mødrehjælpens projekt ”Ud af voldens skygge”, som tilbyder gratis behandling og rådgivning til kvinder og børn, der har levet med vold i familien. Begge projekter får støtte fra satspuljen og har leveret gode og dokumenterede resultater i forhold til deres målgruppe.

[Hvordan vil ministeren sikre, at voldsramte kvinder får mulighed for at modtage gratis psykologhjælp]

Jeg bliver endelig bedt om at redegøre for, hvordan jeg fremadrettet vil sikre, at voldsramte kvinder får mulighed for at modtage gratis psykologhjælp på krisecentrene.

Til det vil jeg bemærke, at dette er et samråd og ikke en politisk forhandling. Og at jeg selvfølgelig har noteret mig, at det er noget vi kommer til at drøfte til de kommende satspuljeforhandlinger

partierne imellem. Ligesom vi drøftede at iværksætte forsøget. Og ligesom vi drøftede ikke at forlænge det.

[Afslutning]

Men hvis jeg lige skal samle op her til sidst, så tror jeg, at vi alle sammen kan være enige om, at det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle mennesker skal opleve at blive udsat for vold af deres allernærmeste.

Og vi har som samfund en pligt til at hjælpe de kvinder, der bryder med deres voldelige partner og understøtte hende i at skabe en ny tilværelse uden vold. En sådan hjælp bliver også tilbudt i dag både på kvindekrisecentrene og gennem kommunernes generelle forpligtelse til at hjælpe mennesker, der står i en udsat situation. Hertil kommer, at vi har igangsat flere projekter i regi af satspuljen for at forbedre indsatsen til kvinder, som fraflytter et krisecenter.

Men det ændrer ikke ved, at et forsøgsprojekt er og bliver et forsøgsprojekt med en udløbsperiode. Og sådan er det også for forsøget med afklarende psykologsamtaler til kvinder på krisecenter.

Og med de ord ser jeg frem mod drøftelsen her i udvalget.

Tak for ordet.

